

แนวคิดเรื่องมนุษย์ในนวนิยายชุดมาเฟียเลือดมังกร
จากมุมมองของฟริตริค นิทเซ่
Concepts of Man in Series of Novels *Mafia Luerd Mangkorn*
from Friedrich Nietzsche's Perspective

ธนูตม์ นันเพ็ญ¹
Thanoot Nanpen

จารุณี วงศ์ละคร²
Jarunee Wongrakhon

Received: August 15, 2018
Revised: September 26, 2018
Accepted: November 23, 2018

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์แนวคิดเรื่องมนุษย์จากมุมมองของฟริตริค นิทเซ่ และ 2) เพื่อวิเคราะห์การเป็นมนุษย์ในนวนิยายชุดมาเฟียเลือดมังกรจากมุมมองของฟริตริค นิทเซ่ (Friedrich Nietzsche: 1844 – 1900) ในประเด็น ธรรมชาติของมนุษย์ การดำรงอยู่ของมนุษย์ เป้าหมายการดำรงอยู่ของมนุษย์ โดยใช้แนวคิดของนิทเซ่ และ นวนิยายเลือดมังกรทั้ง 5 ตอนคือ เลือด สิงห์ กระทิง แรด และ หงส์ และมุ่งศึกษาเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องการก้าวสู่อำนาจ

---

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

² อาจารย์ประจำ ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, Email: jarunee.cmu@gmail.com

ความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่มีศีลธรรมแบบนาย ศีลธรรมแบบทาส และศีลธรรมแบบ
อภิมนุษย์ที่ปรากฏในนวนิยาย

ผลการศึกษาพบว่า มีประเด็นการใช้อำนาจในแบบฉบับของมาเฟียเพื่อการ
ปกครองพวกพ้อง และรักษาอำนาจของแก๊งตนให้ยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีการใช้
อำนาจแบบอ่อน หรืออำนาจในรูปแบบธรรมเนียมเดิมของบรรพบุรุษ หรือ
คุณธรรมบางอย่างจึงทำให้กลายเป็นมาเฟียที่มีอำนาจแถวในเยาวราชได้ ผลจาก
การมองนวนิยายผ่านนิทเช่จึงสามารถชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การขึ้นสู่อำนาจ
ของมาเฟียแต่ละแก๊งได้อำนาจตามที่นิทเช่ได้กล่าวอ้างจริง มนุษย์ในนวนิยายมี
ศีลธรรมแบบนาย และแบบทาสจริง แม้ว่าบางแก๊งจะขึ้นสู่อำนาจด้วยการใช้ความ
รุนแรง และบางแก๊งก็ขึ้นสู่อำนาจด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์ก็ตาม

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่เพียงมองเห็นถึงการใช้อำนาจ แต่ยังค้นพบความ
สัมพันธ์กันของมนุษย์ที่อยู่กันในสังคมเลือดมังกร ซึ่งเป็นสังคมคนไทยเชื้อสาย
จีนที่อาศัยด้วยกันในย่านเยาวราช แม้ว่ามาเฟียจะเป็นสัญลักษณ์ของความป่า
เถื่อน โหดร้าย และทารุณ แต่ก็มีประเด็นคุณธรรมด้านดี ๆ ทำให้เห็นได้ว่าเป้า
หมายที่แท้จริงของการขึ้นสู่อำนาจไม่เพียงแต่จะทำเพื่อผลประโยชน์ของแก๊งตัว
เองแล้วยังทำเพื่อสานต่อเจตนารมณ์ของการสืบประสานประเพณีและวัฒนธรรม
ความเป็นคนจีนด้วย จึงเป็นการต่อยอดอย่างชัดเจนถึงการรวมกลุ่มกันเพื่อรักษา
อัตลักษณ์เดิมในสายเลือดของตน และการดำรงอยู่เพื่อสืบสานสิ่งที่ยึดมั่นกันใน
แก๊งของตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

คำสำคัญ: แนวคิดเรื่องมนุษย์, ฟริดริค นิตเช่, อำนาจ, ศีลธรรมแบบนาย, ศีล-
ธรรมแบบทาส

ABSTRACT

This article aims to: 1) analyze the concept of human from the Friedrich Nietzsche's perspective and 2) analyze the series of novels "*Mafia Luerd Mangkorn*" from the Friedrich Nietzsche's view of human. The study use Nietzsche's ideas of human nature to analyze five novels which are, Mangkorn, Suer, Sing, Krating, Rad and Hong. It looks through the concept of human and will to power, the man with their Master morality, Slave morality and Overman that appears in the novel respectively.

The results reveal that power initiated by gangsters in the novels has been used for governance and dominations of physical power and also used for preserving and balancing of power between gangs. Moreover, different kind of power has been used in the form of traditional power which is power from ancestral belief. It helps bring Mafia gangs to gain power in China Town (Yaowarat). The study shows that characters in the series are fit to Nietzsche's characterize of power which some includes slave morality while the other with master morality; some came into power with force and other, with soft power.

The study shows not only dark side of mafia's world in Yaowarat, but the morality among mafias which aims for higher ground governance, that is, to preserve Chinese customs and identity, and moral code within their gang, and among others.

Keywords: Concepts of Man, Friedrich Nietzsche, Power, Master Morality, Slave Morality

บทนำ

ทฤษฎีวิวัฒนาการของชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Robert Darwin: 1809–1882) ได้ระบุว่า มนุษย์ไม่ได้เกิดมาบนโลกก่อนสัตว์สายพันธุ์อื่น ตามความเป็นไปได้ทางธรรมชาติ แต่มนุษย์เริ่มมีวิวัฒนาการมาเป็นลำดับ จากสายตระกูลโฮมินิดที่เริ่มเดินสองขาและกินอาหารที่ละเอียดอ่อน มาจนถึงในปัจจุบันนี้ที่เผ่าพันธุ์มนุษย์เรียกตัวเองว่า โฮโม เซเปียนส์ เซเปียนส์ (Homo sapiens sapiens) ด้วยความที่มีปัญญามาก มนุษย์จึงได้พัฒนาขีดความสามารถของตนออกไปจากที่ใช้แค่ร่างกายก็เริ่มประดิษฐ์คิดค้นวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ตนเอง และเพื่อให้เข้าถึงทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ผลของทฤษฎีวิวัฒนาการนี้ทำให้ผู้คนเชื่อในเรื่องประวัติศาสตร์ของเวลาและวิวัฒนาการของเอกภพ ผลก็คือมนุษย์รู้สึกตัวว่าเป็นผลส่วนหนึ่งของวิวัฒนาการของเอกภพ (Boonjua, 1979, p. 190) มนุษย์ตระหนักว่าโลกและเอกภพก็ไม่ได้หยุดพัฒนาตัวมันเอง ดังนั้นมนุษย์จึงได้ร่วมแรงร่วมใจก่อร่างสร้างความสำเร็จของชีวิตขึ้นในโลก มนุษย์อุทิศชีวิตเพื่อให้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น มีความก้าวหน้าขึ้น

แม้ว่ามนุษย์จะเป็นสัตว์ที่มีวิวัฒนาการมาจนถึงระดับที่สามารถใช้ปัญญาได้อย่างดีเยี่ยม แต่อีกด้านหนึ่งมนุษย์ก็มีการต่อสู้แย่งชิงเอาเปรียบซึ่งกันและกัน เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นทั้งที่ศาสนาทั้งหลาย เช่น พุทธศาสนาเชื่อว่า มนุษย์คือผู้ที่สามารถพัฒนาไปสู่ความสมบูรณ์ที่ยิ่งใหญ่ได้ โดยการพัฒนาและใช้ปัญญาให้ถูกต้อง แต่ว่ามนุษย์ก็เลือกที่จะปล่อยให้กิเลสครอบครองหัวใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์เลือกทางเอง หรือในคริสตศาสนาก็เห็นว่ามนุษย์คือสิ่งสมบูรณ์ที่พระเจ้าสร้างขึ้น และหน้าที่ของมนุษย์ก็ควรจะดำเนินชีวิตให้เหมือนพระเจ้า โดยการกระทำตามศีลธรรมที่พระองค์ทรงกำหนด แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ทำตามหนทางที่พระองค์ทรงวางไว้ และมนุษย์ก็เลือกที่จะกระทำตามเสรีที่ตนเองได้รับ เช่น เลือกทำชั่ว เพื่อการเป็นใหญ่ และให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ เป็นต้น นอกจากนี้นักปรัชญา

ตะวันออกผู้ยิ่งใหญ่อย่างขงจื้อ (Confucius: 551 – 479 ปีก่อนคริสตกาล) เชื่อว่า ธรรมชาติของมนุษย์คือ ซิง (Hsing) มนุษย์เกิดมาพร้อมด้วยความดี แต่แม้ทุกคนจะมีธรรมชาติดี แต่ก็จะมีอะไรที่แตกต่างกันออกไป โดยธรรมชาติมนุษย์เหมือนกัน แต่การปฏิบัติทำให้ทุกคนต่างกัน (Sriha-ampai, 2000, p. 152) ขงจื้อเห็นว่า ความยุ่งยากที่เกิดขึ้นในสังคม ก็เพราะมนุษย์ไม่ทำหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์ เช่น บิดามารดาไม่เลี้ยงดูบุตรธิดาให้ดี บุตรธิดาก็ไม่มีความกตัญญู-กตเวทิต่อบิดามารดา หรือสามีภรรยาต่างนอกใจกัน เป็นต้น ผลก็คือ ความเดือดร้อนต่างๆ ก็จะตกแก่สังคม ทำให้สังคมเดือดร้อน แต่ตรงกันข้าม หากทุกคนทำหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์ ปัญหาความวุ่นวายของสังคมก็จะหมดไป (Dokbua, 2001, p. 175)

เรื่องราวเกี่ยวกับการต่อสู้ แย่งชิง และการเอาเปรียบเป็นสิ่งที่เห็นได้ในชีวิตประจำวัน และเห็นผ่านบทละครหรือนวนิยาย ดังที่ปรากฏในนวนิยายชุด *มาเฟียเลือดมังกร* ที่กล่าวถึงการแย่งชิงอำนาจระหว่างกลุ่มมาเฟียต่างๆ โดยนวนิยายชุดเลือดมังกรนี้ เป็นเหตุการณ์ที่เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มมาเฟียหลายกลุ่มในย่านเยาวราช ซึ่งในโลกของความเป็นจริงแล้วก็มีกลุ่มมาเฟียที่เคยคุมอำนาจอยู่ในย่านเยาวราชและย่านใกล้เคียงจริง ทำให้ผู้วิจัยพิจารณาว่าการนำนวนิยายเรื่องนี้มาศึกษาวิเคราะห์เป็นสิ่งที่น่าสนใจ อีกประการหนึ่งก็คือนวนิยายหรือวรรณกรรมต่างๆ นั้นมักจะแต่งขึ้นบนพื้นฐานความเชื่อ ความคิดของผู้คนร่วมสมัยที่ใกล้ตัวมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ผู้ประพันธ์แต่งขึ้นเพื่อสะท้อนสังคมที่เป็นอยู่ของมนุษย์ได้ดี นวนิยายชุดนี้ก็ยังถูกสร้างเป็นละครชุดทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่องสามในชื่อ “เลือดมังกร” และได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในช่วงปี พ.ศ. 2558 ที่ผ่านมา โดยนวนิยายชุดนี้เป็นผลงานของ 5 นักเขียนภายใต้นามปากกา ราฟัด (Raphad, 2015) ลิซ (Liz, 2015) ผักบุ้ง (Phakbung, 2015) ลิลลี่สีขาว (Lilly Si Khao, 2015) และ Shayna (Shayna, 2015)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์แนวคิดเรื่องมนุษย์จากมุมมองของฟริดริค นิทเซ่
2. เพื่อวิเคราะห์การเป็นมนุษย์ในนวนิยายชุดมาเฟียเลือดมังกรผ่านมุมมองของฟริดริค นิทเซ่

วิธีการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้จำกัดเนื้อหาหลักอยู่ที่การศึกษาวิเคราะห์กรอบแนวคิดเรื่องมนุษย์ ผู้วิจัยเลือกศึกษา 3 ประเด็นคือ ธรรมชาติของมนุษย์ การดำรงอยู่ของมนุษย์ และเป้าหมายการดำรงอยู่ของมนุษย์จากมุมมองของฟริดริค นิทเซ่ โดยศึกษาแนวคิดเรื่องมนุษย์ผลงานจากงานประพันธ์ของเขาแล้วจึงนำแนวคิดที่ได้จาก 3 ประเด็นดังกล่าวไปศึกษาว่ามนุษย์ในนวนิยายเป็นอย่างไร วัตถุประสงค์สำหรับการวิเคราะห์ คือ

นวนิยายชุดมาเฟียเลือดมังกร 5 เล่ม เล่มละ 1 ตอน ดังนี้ เสือ (2015) สิงห์ (2015) กระติง (2015) แรด (2015) และ หงส์ (2015)

งานประพันธ์ของนิทเซ่³ เรียงลำดับตามปีที่ประพันธ์ ดังนี้

The Birth of Tragedy (1872)

Untimely Meditations (1873-1876)

---

³ อ้างอิงการจัดหมวดหมู่หนังสือจาก นิตเชอ: บุคเบิกแนวคิดหลังนวยุคด้วยวิถีสู่อภิมมนุษย์และซึ้งสุนทรีย์ (กิริติ บุญเจือ, 2012) ศึกษาควบคู่กับฉบับแปลอังกฤษของ Walter Kaufmann และ R.J. Hollingdale เป็นหลัก

The Five Aphoristic Books (1878-1882)

Thus Spake Zarathustra (1883-1885)

The Last Books (1886-1900)

กระบวนการวิจัยทำโดยวิธีการอ่านนวนิยายชุดทั้งหมด 5 เล่ม และงานประพันธ์ของฟรีดริค นิทเช่ ฉบับภาษาอังกฤษแล้ว เพื่อนำไปเป็นกรอบสำหรับวิเคราะห์นวนิยาย หลังจากนั้น ผลลัพธ์ที่ได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอในรูปแบบการพรรณนา

ผลการวิจัย

หลังจากศึกษาวิเคราะห์ในมุมมองของฟรีดริค นิทเช่ เห็นว่าธรรมชาติของมนุษย์นั้น มีต้นกำเนิดมาจากพลังงานชนิดหนึ่ง ที่ดิ้นรนเอาชนะกันในธรรมชาติ พลังงานดังกล่าวเป็นธาตุที่แฝงในวัตถุต่าง ๆ ไม่อาจสังเกตเห็นปริมาณใดๆ ออกมาเป็นรูปธรรมได้ แต่มีผลทำให้วัตถุ หรือสิ่งของนั้นดิ้นรนที่จะเอาชนะสิ่งอื่น เช่น ถ้าอยู่ในพืช พืชก็เอาเปรียบและกินแร่ธาตุนั้นเสีย สัตว์ก็เอาเปรียบพืช ถ้าหากธาตุนั้นมาปรากฏในตัวมนุษย์ มนุษย์ก็ย่อมมีจิตใจที่คิดจะเอาชนะกันและกันอยู่เสมอ แนวคิดนี้จึงเป็นอำนาจซึ่งสัมพันธ์กับพลังงานต่าง ๆ (Smart, 2012, p. 143) นิทเช่เรียกพลังงานนั้นว่า เจตจำนง (The Will) และเรียกการทำงานของพลังงานนี้ว่า เจตจำนงสู่อำนาจ (The Will to Power) ดังนั้น ธรรมชาติของมนุษย์ในความหมายของนิทเช่ก็คือ การดิ้นรนที่จะเอาตัวเอาเปรียบ ห้ำหั่นกัน การเอาชนะด้วยวิธีการทางกายภาพ หรือ วิธีการที่สร้างสรรค์ รวมไปถึงการตัวตีตัวเสมอเรียกรังสีทิธิดในด้านใดด้านหนึ่งก็ถือว่าเป็นการเอาชนะทั้งสิ้น และที่สำคัญ สัญชาตญาณที่เป็นสากลและเป็นพื้นฐานที่สุดที่ทุกคนกระทำตามนั้นก็เป็นที่เหมือนเป็นกฎให้เรำทำตาม แต่เราต่างหาก ที่เป็นคนสร้างมันขึ้นมาเอง (Nietzsche, 1968, p.356)

มนุษย์ย่อมมีการดำรงอยู่ในสังคม มนุษย์ก็เหมือนสัตว์อื่น ๆ เพียงแต่มิ
วิวัฒนาการด้านความคิดทางสมอง และด้านจิตใจสูงส่งกว่าสัตว์มาก นิทเช่เห็น
ว่าการดำรงอยู่ของมนุษย์ มีอยู่ 3 แบบคือ การดำรงอยู่ด้วยศีลธรรมแบบนาย
(Master Morality) ศีลธรรมแบบทาส (Slave Morality) และ อภิมนุษย์ (Overman)
มนุษย์ที่ยังต้องหลงไหลไปกับโลก และยังยึดติดกับโลกและสังคม อีกทั้งยังไม่
สามารถที่จะก้าวไปสู่อภิมนุษย์ได้ คือ มนุษย์ที่มีศีลธรรมแบบนาย และแบบทาส
มนุษย์กลุ่มแรกคือมนุษย์ผู้มีศีลธรรมแบบนาย ในความหมายของฟรีดริค นิทเช่
คือมนุษย์ธรรมดาที่มีกิเลส เป็นมนุษย์กลุ่มที่มีพลังงานเจตจำนงอยู่ในร่างกาย
อย่างเหลือล้น ทำให้มีความต้องการที่จะเอาชนะมากเป็นพิเศษ และจะใช้พลังนั้น
ทำให้ตนได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ เพราะมีกิเลสในใจเป็นเครื่องล่อไปสู่เป้าหมาย
จึงไม่ได้ปล่อยปละละเลยจนชีวิตไม่มีคุณค่าอะไร คนที่มีศีลธรรมแบบนาย
นี้ยืนหยัดได้ดีกว่าคนอื่น และจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้เข้าเป้าหมายที่ตนหวังไว้ แต่
หากจำเป็นจะต้องลดตัวไปอยู่ภายใต้อำนาจการกดขี่คนอื่นก็อาจจะทำเพียงแค่ว่า
ชั่วคราว เพราะคิดว่าเป็นการเรียนรู้และจะยืนหยัดมาใช้อำนาจด้วยตนเองสักวัน
หนึ่งในอนาคต นิทเช่ยังเห็นว่าการใช้ชีวิตที่เสี่ยงภัยของมนุษย์กลุ่มนี้เป็นชีวิตที่
ควรค่า เพราะการเสี่ยงภัยทำให้ตนเองได้ก้าวไปข้างหน้า การที่คนกลุ่มนี้มีบุคลิก
นิสัยที่แน่นอนในตนเอง ยึดถือหรือเชื่อมั่นคุณธรรมในข้อใดข้อหนึ่ง ก็เท่ากับว่า
มีลักษณะหรือรูปแบบบุคลิกนิสัยที่แน่นอน ดังนั้น จึงเป็นผู้ที่ชื่อว่าดำเนินตามวิถี
แห่งนาย เพราะมีการกำหนดเป้าหมาย และก็เดินตามเป้าหมายที่วางไว้ นิทเช่
กล่าวเปรียบไว้ในงานประพันธ์ของเขา *Thus Spake Zarathustra* (1883/2003) ว่า
ชีวิตมนุษย์ก็คือการไต่บนเส้นลวดข้ามหุบเหว ถ้าหยุดอยู่กับที่ก็คือคนที่ต้องตก
ไปตายแน่นอน ถอยหลังไม่ได้ มีแต่ต้องไปต่อ ระหว่างที่เสี่ยงเดินไปตอนนี้แหละ
ที่ทำให้การใช้ชีวิตมีค่าในตัวเอง เพราะไม่ว่าจะถึงฝั่งอีกด้านหรือไม่ การเสี่ยงก็
ย่อมดีกว่าอยู่นิ่ง ๆ ตกลงไป (Nietzsche, 2003, p.9) ดังนั้น แนวคิดของบุคคลผู้มี
ศีลธรรมแบบนายย่อมเสี่ยงที่จะเดินต่อไป เพราะอย่างน้อยก็มีโอกาสถึงฝั่ง

มนุษย์กลุ่มที่สองคือมนุษย์ที่มีศีลธรรมแบบทาส มนุษย์กลุ่มนี้เห็นว่าเป็นเรื่องน่าเศร้าที่เห็นว่าไม่มีประสิทธิภาพ เพราะไม่กล้าลุกขึ้นมาทำอะไรใหม่ๆ ให้กับโลกเลย ไม่มีนิสัยใจคอ คดี หรือหลักยึดใดๆ ที่แน่นอน มีแต่จะคอยอยู่แบบเอาตัวรอดไปวัน ๆ ซ้ำยังจะคิดเข้าข้างตัวเองโดยการกลับคุณค่า เช่น นิทเชออุปมาว่า การการกลับคุณค่าเหมือนกับการสร้างแนวคิดศีลธรรมแบบนักบวช เพราะนักบวช (หรือแนวคิดทางศาสนา) เป็นการลงทุนที่ไม่ต้องเสี่ยงภัย ไม่ต้องต่อสู้กับสังคมโลก เป็นการลงทุนน้อย ทว่าก็สามารถวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของบุคคลอื่นได้ นี่เป็นวิธีการใช้อำนาจในแบบผู้มีศีลธรรมแบบทาส การใช้อำนาจแบบนี้ทำให้ตัวเขานั้นมีหน้าพอดที่จะอยู่ในสังคมต่อไปได้ การคิดเข้าข้างตัวเอง หลอกตัวเองก็ถือว่าเข้าข่ายบุคคลผู้มีศีลธรรมแบบนายเช่นกัน และตีความว่าการที่มนุษย์กระทำตามแรงผลักดันของธรรมชาติถ้าหากการกระทำใดที่ไม่ถูกยอมรับ จะถูกตีความว่าเป็นสิ่งชั่วร้าย (Nietzsche, 1968, pp. 94-95)

เป้าหมายในการดำรงอยู่ของมนุษย์ คือ ทุกคนจะต้องอยู่ร่วมกันในสังคมได้ด้วยดี ดังนั้น มนุษย์ทุกคนล้วนมีหน้าที่ และเป้าหมายเพื่อตนเองคือระดับปัจเจก และเป้าหมายในระยะยาวคือระดับสังคมเช่นกัน ส่วนในมุมมองของนิทเชอ มนุษย์แบบที่สามก็คือ อภิมนุษย์ สำหรับนิทเชอ อภิมนุษย์ถือว่าเป็นเป้าหมายการดำรงอยู่ของมนุษย์ที่สูงสุดในความเป็นมนุษย์ เช่น ศาสดาทั้งหลายในอดีต เป็นต้น อภิมนุษย์ย่อมรู้ทันโลกกว่า ทุกสิ่งล้วนแล้วแต่เป็นเช่นนั้น ดังนั้นอภิมนุษย์จึงไม่ได้หมายถึงบุคคลที่มีพลังพิเศษเหนือธรรมชาติในความหมายของนิทเชอ เพียงแต่เป็นผู้ที่เข้าใจโลก และอยู่ในโลกแบบสร้างสรรค์ ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ต่อไปด้วยจิตใจที่เบิกบาน เข้าใจในโลกและอยู่โดยไม่หลอกตัวเองอีกต่อไป เพราะว่าได้ละวางทุกอย่าง ในหัวใจของอภิมนุษย์ได้ก้าวข้ามสิ่งที่ดีและชั่วแล้ว

มนุษย์ในนวนิยายมาเฟียเลือดมังกรแสดงให้เห็นว่า แม้จะต่างวัฒนธรรมต่างภาษา แต่หากอ้างอิงในมุมมองของนักปรัชญาตะวันตกสมัยก่อนอย่างนิทเชอ

แล้ว ผู้วิจัยคิดว่าก็ควรนำแนวคิดเรื่องมนุษย์ในมุมมองของนิทซ์มาศึกษาวิเคราะห์กับแนวคิดของวัฒนธรรมมนุษย์ในโลกตะวันออกด้วย ผู้วิจัยเลือกนวนิยาย ซึ่งเป็นตัวแทนภาพสะท้อนของสังคมมนุษย์ที่ดีที่สุด นวนิยายมาเฟียเลือดมังกรมี 5 เรื่องคือ เสือ สิงห์ กระติง แรด และ หงส์ ซึ่งบอกกล่าวเรื่องราวของชุมชนชาวจีนโพ้นทะเลที่อาศัยอยู่ในย่านเยาวราช และรวมกลุ่มตั้งตัวเป็นมาเฟียครองอำนาจในย่านนั้น นวนิยายทั้ง 5 เล่ม มีสถานที่สำคัญเป็นจุดเชื่อมต่อกันแต่ละเรื่องที่น่าสนใจ และเป็นการแสดงออกถึงการดำรงอยู่แบบชุมชนชาวจีน เช่น มีโรงงิ้ว โรงน้ำชา ภัตตาคารฉั่วค่วยที่เป็นศูนย์รวมบรรดาเสี้ยมาเฟียจากหลากหลาย ศาลเทพเจ้ากวนอู เป็นต้น เรื่องย่อของนวนิยายทั้ง 5 เรื่อง มีดังนี้

เสือ (Raphad, 2015) ทรพ รุ่งเรืองไฟศาลศิริ ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าแก๊งมาเฟียพยัคฆ์ เป็นผู้ที่มีดวงตาและความเด็ดเดี่ยวเหมือนเสือไม่มีผิดเพี้ยน วันหนึ่ง ซินแส่วงแห่งศาลเทพเจ้ากวนอู ได้ทำนายทายทักว่าดวงของทรพกำลังตก และเพื่อบรรเทาเคราะห์หามยามร้ายที่เกิดขึ้น ต้องหาสตรีที่เกิดวันเพ็ญมาเป็นคู่หมั้น ทางบิดาของทรพได้จัดหาวีรสามาเป็นคู่หมั้น ปรากฏว่ามีคนร้ายหมายชีวิตของทรพตามที่ซินแส่วงได้ทำนายไว้จริง ซึ่งทรพที่ยึดถือคุณธรรมคือความซื่อสัตย์มาโดยตลอดก็ขบคิดอยู่นาน ว่าใครกันที่เป็นศัตรู เพราะตระกูลของเขาไม่เคยเบียดเบียนรังแกข่มเหงใครก่อน ท้ายที่สุด ด้วยความสามารถการสังเกตของวันวิสาข์พบว่าศัตรูคือคนใกล้ตัว เป็นเพื่อนสนิทของทรพที่ชื่อโชคทวี เหตุเพราะความอิจฉาริษยาในอำนาจของทรพ ต้องการที่จะมีอำนาจแบบที่ทรพมี ทำให้โชคทวีลงมือกระทำการลอบสังหารดังกล่าวดังนั้น

สิงห์ (Liz, 2015) ทรงกลด ยนต์รวานิช ชายหนุ่มรูปงามที่แสดงภาพลักษณ์ออกกว่าเป็นหนุ่มไฮโซชื่อดัง แต่เขาได้ปกปิดความลับอย่างหนึ่งก็คือเขาเป็นทายาทของแก๊งมาเฟียเขี้ยวสิงห์ ซินแส่วงเคยทำนายไว้ครั้งหนึ่งว่าทรงกลดจะเป็นคนที่ร้ายเสียยิ่งกว่าบิดาเขา ครั้นต่อมาคนร้ายผู้ที่มีความฉลาดมากได้

วางแผนฆ่าอั้งตงกั้วบิดาของทรงกลดเสียเพื่อให้ทรงกลดเผยตัว ทรงกลดกลับมาทำหน้าที่หัวหน้าแก๊งเจี้ยวสิงห์จริง และค้นพบความลับจากคนสนิทใกล้ตัวว่า ในอดีตนั้น แก๊งเจี้ยวสิงห์เติบโตมาได้เพราะว่าวัดรอยเท้ากับมาเฟียแก๊งอื่น และใช้อำนาจความรุนแรงทางกายภาพแบบสุดโต่ง และกวาดล้างบรรพบุรุษแบบไม่ให้เหลือซาก จึงตั้งตนเป็นหนึ่งในแก๊งที่มีอำนาจแก๊งหนึ่งในเยาวราชได้ ต่อมา ทรงกลดพบตัวคนร้ายคือคนรับใช้ชื่อจู่ฉิวเนื่องจากแก๊งหนุอ้อคี้ เป็นแก๊งที่บิดาเขา เคยกวาดล้างมาก่อน จู่ฉิวแฉ่งตัวมาเป็นคนรับใช้ ทำที่ว่าหมดอำนาจและไม่มีที่ไปเลยมาอาศัยในบุญพึ่ง ขณะเดียวกันก็วางแผนมาตลอดหลายสิบปีเพื่อจะได้ลงมือกระทำการครั้งนี้

กระทั่ง (Phakbung, 2015) ชาม ธรธร มาเฟียหนุ่มบ้าพลังจากแก๊งมาเฟีย กระทั่งในซอยกระทั่งย่านเยาวราช เขามีธุรกิจร้านทองหลายร้านในย่านนั้น และวันหนึ่งก็ได้พบกับเพ็ญภา เพียงแต่เขามีความรู้สึกคุ้นเคยจนหยุดคิดไม่ได้ว่า นี่คือคนรักเก่าที่เคยลอบฆ่าเขามาก่อนหรือไม่ ก่อนหน้าที่เขาจะเป็นชาม ธรธร ในปัจจุบัน ในอดีตเขาคือชลสีที่ผู้คนเชื่อกันว่าถูกหญิงสาวคนรักที่ชื่อจันท์ชมพู่ ฆ่าตายไปแล้ว ด้วยความสงสัยเขาจึงพยายามอยู่ใกล้ตัวเพ็ญภาให้มากขึ้น และต่อมาเมื่อชามสืบประวัติของเพ็ญภา ก็พบว่าเธอคือจันท์ชมพู่จริง ๆ ส่วนเพ็ญ ภาที่สืบประวัติชาม ธรธรเช่นกัน ก็พบว่าเขาคือชลสี คนที่เธอเคยหวังจะฆ่า แต่ที่ปัจจุบันทั้งคู่ไม่อาจจำกันได้เพราะผลจากการศัลยกรรมปกปิดตัวตน และการสร้างประวัติปลอม ๆ เพ็ญภาผู้ที่ยังมีความลึกลับสงสัยในจิตใจมีโอกาสได้พบกับชินแสงวงศ์ศาลเจ้า สิ้นแสงวงศ์ได้ให้แนวทางทำให้เธอตัดสินใจเลือกทางที่ คิดว่าถูกต้อง ทำยที่สุด สาเหตุที่เพ็ญภาเคยฆ่าชามนั้นเพราะเธอไม่มีทางเลือก โดยเธอถูกหลอกใช้จากศัตรูคนเดียวกับชาม พวกเขาจึงร่วมกันกำจัดศัตรูที่ทำให้ พวกเขามีปมที่เจ็บปวดในอดีต

แรด (Lilly Si Khao, 2558) คณิน ลีลาวีโรจน์วงศ์ ชายหนุ่มผู้หนีวิถีชีวิตแบบคนจีนไปอยู่อเมริกาหลายปีและตั้งใจว่าจะไม่กลับ แต่ท้ายที่สุดเมื่อบิดาของเขาถูกลอบทำร้ายเขาก็ต้องกลับมาทำหน้าที่บริหารแก๊งมาเฟียเหยี่ยวแดงในที่สุดเนื่องจากมีบรรดามาเฟียอาวุโสหลายคนในแก๊งไม่เห็นด้วยกับการที่คณินผู้เป็นหนุ่มอ่อนหัดจะเข้ามาบริหารแก๊ง ทำให้ไม่ได้รับความเชื่อถือจากหลายๆ คน คณินจึงเริ่มเรียนรู้โดยได้รับคำแนะนำจากซินแสสว่างว่า ต้องรู้จักธรรมชาติของตนเอง รู้จักรากเหง้าของตนเองแล้วอาจจะเอาชนะใจคนอื่นได้ ในที่สุด คณินก็เข้าใจว่า เขาหลีกเลี่ยงปัญหาโดยตลอด เขาลืมไปว่าเขามีเชื้อสายคนจีน พูดและอ่านเขียนภาษาจีนได้ดี ทำให้เขาเรียนรู้วิธีการเดิมๆ เหล่านี้และสามารถเอาชนะใจมาเฟียอาวุโสให้ยอมรับเขาได้อย่างไม่ยาก และเขาก็จับได้ว่าคนที่ลอบทำร้ายเขาและคนอื่นๆ ในแก๊ง ก็คือคนในแก๊งนั่นเอง

หงส์ (Shayna, 2015) ลลิต กฤษณาพาณิชยกุล เป็นนุตรสาวเพียงคนเดียวของเสี่ยสุธี หรือผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแก๊งหงส์ดำ และยังเป็นนายกสมาคมคนไทยเชื้อสายจีนคนปัจจุบันด้วย แก๊งหงส์ดำก็เป็นแก๊งที่มีอำนาจอยู่ในเยาวราชได้เพราะความเมตตาเป็นใหญ่ เสี่ยสุธีเชื่อว่าคนที่อยู่สูงสุด ต้องทำตัวอ่อนที่สุด คุณธรรมข้อนี้ทำให้แก๊งนี้มีอำนาจมาได้จนถึงวันนี้ และสุธีก็พร้อมสอนลลิตเสมอในคุณธรรมข้อนี้ ต่อมาสุธีถูกลอบสังหารและเสียชีวิต แม้ซินแสสว่างจะเคยแนะนำวิธีแก้ผลกระทบครั้งนี้แล้วแต่ก็ไม่ทันการ นอกจากนั้น ยังมีการซัดทอดว่าแก๊งมังกรทองที่เป็นแก๊งที่สนิทสนมกันเป็นผู้ก่อเหตุ จากนั้นลลิตดำรงตำแหน่งหัวหน้าแก๊งท่ามกลางเสียงทัดทานจากมาเฟียร่วมแก๊ง เพราะตนเป็นสตรีและไม่คู่ควรอย่างยิ่งที่จะปกครองเหล่าบุรุษ ในที่สุด ลลิตก็กำจัดการศัตรูได้ ศัตรูเป็นคนที่ไว้วางใจและเป็นมาเฟียคนสนิทของบิดานั่นเอง ลลิตอาศัยคุณธรรมตามที่บิดาพร่ำสอนและดำรงตำแหน่งหัวหน้าแก๊งได้เป็นอย่างดีไม่แพ้ชายชาติตรี

นวนิยายทั้งหมด 5 เรื่องได้สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจในการเอาชนะจากผู้ไม่หวังดี ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเพื่อน หรือคนใกล้ชิด สอดคล้องกับสิ่งที่นิทเช่บอก ว่า “เพื่อนคือศัตรูชั้นยอด เนื่องด้วยเมื่อเรามีความพยายามที่จะเอาชนะเพื่อน เราก็คงต้องรู้สึกถึงถึงจิตใจของเขาด้วย” (Burnham & Jesinghausen, 2010, p. 54) เพราะพลังงานเจตจำนงที่แฝงในทุกสิ่งล้วนคืบคลานที่จะเอาชนะกันอยู่เสมอ เมื่อมองนวนิยายเรื่องดังกล่าวในประเด็นแนวคิดเรื่องมนุษย์ 3 ประเด็นคือ ธรรมชาติของมนุษย์ การดำรงอยู่ของมนุษย์ และเป้าหมายการดำรงอยู่ของมนุษย์ ผ่านมุมมองของนิทเช่ จะเห็นได้อย่างเด่นชัดยิ่งขึ้นในหัวข้อถัดไป

บทวิเคราะห์

ธรรมชาติของมนุษย์ ในความหมายของนิทเช่ก็คือธรรมชาติที่จะเอาชนะกัน การที่มนุษย์กำหนดวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย และ เป้าหมาย ล้วนเป็นรูปแบบการแสดงออกและการเปลี่ยนแปลงของตัวเจตจำนงที่แฝงอยู่ในทุกโอกาส เรียกว่าเป็นเจตจำนงสู่อำนาจ ดังนั้นเพื่อที่จะมีวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย ความตั้งใจ การมีตัวเจตจำนงโดยปกตินั้น ก็คือสิ่งเดียวกับเจตจำนงเพื่อเป็นผู้ที่แข็งแกร่งขึ้น หรือเพื่อเติบโตขึ้น (Nietzsche, 1968, p. 356) จะเห็นได้ว่าในนวนิยายเรื่องสี่อัน เพื่อนสนิทมีตัวเจตจำนงที่จะเอาชนะอยู่ มีความอิจฉาและริษยาจึงลงมือกระทำการลอบฆ่าได้กระทั่งภรรยา ผู้ที่เป็นเพื่อนกันมาอย่างยาวนาน ดังปรากฏในเนื้อหาของนวนิยายตอนหนึ่ง

“ฉันอยากได้ทุกอย่างที่แกมี ฉันผิดตรงไหน ฉันไม่เคยมี แล้วทำไมจะมีมันไม่ได้ แกเองก็ไม่ได้เก่งไปกว่าฉันเท่าไร แกเกิดมามีพร้อมทุกอย่าง ส่วนฉันไม่มีอะไรเลย! แม้แต่คนที่รักก็ไม่มี!”

โชคทวี พุดด้วยน้ำเสียงหยาบ นัยน์ตาเต็มไปด้วยความต้องการแรงกล้า ก่อนจะปากอกรูปลงบนพื้นอย่างแรง

“ฉันทขอแกก็แล้วกัน ขอทุกอย่างที่เป็นของแก” เสียงลอดต่ำออกจากริมฝีปากหนา... พุดจบโชคทวีก็ฉีกรูปเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยแล้วโยนขึ้นไปในอากาศ (Raphad, 2015, p. 294)

ในตอนสิงห์ ที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า การก้าวขึ้นสู่อำนาจของแก๊งเขียว สิ่งนั้น ก็ใช้อำนาจความรุนแรงมาก่อน เป็นการขึ้นสู่อำนาจที่ไม่สร้างสรรค์ และแสดงให้เห็นถึงการมีเจตจำนงสู่อำนาจที่สุดโต่ง

เมื่อทางเดินซ้อนทับกันเช่นนี้ สองกลุ่มจึงมักขัดแย้งขัดขากัน... จนในที่สุดเขียวสิ่งซึ่งเป็นกลุ่มคนหนุ่มก็ตีหน่อคคิจินแตก ฮุบเอากิจการของหนูไฟมาเป็นของตนทั้งหมด จากนั้นก็สลายกลุ่มหนูไฟด้วยวิธีเฉียบขาด

...ขั้นตอนการทำลายหนูไฟทำให้ทรงกลดต้องอึ้งเมื่อทราบความโหดร้ายของพ่อ เขาถึงกับส่ายหน้าให้บางเรื่องที่พ่อทำ ไม่อยากจะเชื่อว่าพ่อเขาจะฆ่าล้างตระกูล สับร่างของหัวหน้า และบรรดาผู้ชายของตระกูลนั้นเป็นชิ้นๆ ก่อนเผาบ้านตระกูลจนเหลือแต่ซากเพื่อทำลายหลักฐาน (Liz, 2015, pp. 318-319)

ตอนกระทิง ก็แสดงให้เห็นว่าราม ธรารร ผู้ละทิ้งตัวตนเดิมคือชลธินัน ได้เก็บงำความแค้นไว้เฉียบๆ รอเวลาที่จะได้แก้แค้นศัตรูให้สาสม

“ถ้าเสียยังจำตั้งเชิงเอียง พ่อของผมิได้ เสียก็ไม่น่าจะลิมผมิได้ง่ายๆ หรอก”

“นี่...” เสียเล็งอุทานแผ่วเบา ตาเบิกกว้างอย่างไม่อยากเชื่อสายตา “เป็นไปไม่

“ได้ ลูกชาย ไอ้เอี้ยงก็มีแต่ไอ้ชลรีหน้าโง่ที่ถูกไฟคลอกตายไปเมื่อเจ็ดปีก่อนโน้น”

“แต่เผอิญว่าเขารอดมาได้ล่ะสิ ก็เลยต้องกลับมาคิดบัญชีแค้นกับเสีย ให้มันสาสมกับที่เสียทำเอาไว้กับครอบครัวตระกูลตั้งใจล่ะ” (Phakbung, 2015, pp. 294-295)

และตอนแรกกล่าวถึงคณินที่หนีความรับผิดชอบจากภาวะที่บ้าน และความจำเป็นเงิน ท้ายที่สุดก็ต้องมาเรียนรู้และใช้อำนาจ และลบคำสบประมาทจากเพื่อนของบิดา ที่ดูถูกดูหมิ่นเขาว่า อำนาจในการบริหารแก๊งนั้นใครๆ ก็อยากได้อย่างมี แต่คณินไม่มี ถ้ามีก็ไม่หนีไปหรอก ลึกๆ คณินก็ทนคำหยาบดังกล่าวไม่ได้

เสียบึ่งหัวเราะเหมือนจะขำยิ่งขึ้น “อยู่เมืองนอก ขำอะ ใครๆ เขาก็รู้ว่าลูกชาย ลื้อ ไม่ยอมกลับมาสืบทอดกิจการห้องเย็นกับตำแหน่งหัวหน้าเจ้าพ่อ สงสัยจะปักหลักหาเมียอยู่เมืองนอกไปแล้ว เรื่องที่น่าสมเพชที่สุดของคนจีนก็คือ ไม่มีลูกชายมาสืบทอดกิจการกับภารกิจของเรา” (Lilly Si Khao, 2015, p. 13)

และตอนหงส์ ที่มีลลิตเป็นสตรีรูปงามดำรงตำแหน่งแก๊งหงส์ดำ และยึดถือคติประจำใจที่บิดาพร่ำสอนเธอเสมอ ทำให้บิดาของเธอดำรงตำแหน่งนายกสมาคมคนไทยเชื้อสายจีนมาได้อย่างยาวนานก่อนถูกลอบสังหารในที่สุด

ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะนายสุธีกดขี่ข่มเหงหรือใช้อำนาจในทางมิชอบ แต่เพราะเขาเถรตรง ยึดมั่นในความถูกต้อง อ่อนน้อมต่อมตน ทว่าก็แข็งแกร่งเมื่อถึงคราวจำเป็น (Shayna, 2015, p. 13)

ตำแหน่งหัวหน้าแก๊งหงส์ดำที่ลลิตได้สืบทอดมาจากสุธีนั้น แสดงให้เห็นถึง

เจตนารมณ์อันแรงกล้าว่า คนที่อยู่ในจุดที่สูงที่สุดควรทำตัวให้อ่อนน้อม เพราะเชื่อว่าการเอาชนะด้วยวิธีการเมตตาถือเป็นความบริสุทธิ์อ่อนโยนจะสามารถเอาชนะใจคนจำนวนมากได้ บุคคลผู้ได้ใช้ความเมตตาเป็นปกติจึงได้รับความเมตตาและความจงรักภักดีตอบเช่นกัน จึงถือเป็นอำนาจที่แน่นอนจริงยั่งยืน เพราะไม่ได้ประกอบสร้างจากความกลัวหรือแรงจูงใจจากกิเลสฝ่ายต่ำ

ประเด็นแนวคิดเรื่องมนุษย์ถัดมาก็คือ การดำรงอยู่ของมนุษย์ ซึ่งนิทเช่กล่าวว่า มนุษย์มีการดำรงอยู่ด้วยศีลธรรมแบบนาย ศีลธรรมแบบทาส และอภิมนุษย์ โดยนวนิยายก็สะท้อนให้เห็นถึงลำดับของการยึดถือศีลธรรมดังกล่าวตามที่นิทเช่กล่าวอ้างจริง

ในตอนเสื่อ ชี้ให้เห็นถึงความเป็นบุคลิกแบบนายของภรพที่มีบุคลิกลักษณะแน่นอน โดยยึดถือคุณธรรมคือความซื่อสัตย์เป็นหลักในการดำเนินชีวิต และลูกน้องทุกคนในแก๊งเช่นกัน ต้องมีความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐานเสมอ และในตอนหงส์ด้วยเช่นกัน ที่มีการยึดถือคุณธรรมเรื่องความเมตตา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในลักษณะของผู้มีศีลธรรมแบบนายในลักษณะเดียวกันกับเรื่องเสื่อ

มีคณบณเกาะต้องการเอาชีวิตของภรพ ภาชิตเอ่ยบอกภรพว่าคณงานที่เกาะส่วนมากเป็นคนเก่าแก่และทำงานกันมานาน มีคณงานใหม่ไม่ถึงยี่สิบเปอร์เซ็นต์ แต่ก็ได้รับการฝากฝังจากคณรู้จักที่ไว้ใจได้ เพราะคณงานที่จะเข้ามาทำงานที่เกาะรังนกนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความซื่อสัตย์ (Raphad, 2015, p. 287)

ในตอนหงส์ ได้กล่าวไว้ว่าความเมตตานั้นเป็นสิ่งที่ทำให้คนอยู่ในการควบคุมได้ดีกว่าอำนาจทางกายภาพอย่างแน่นอน

“ตลอดเวลาที่เป็นหัวหน้าแก๊งหงส์ดำ ป้าไม่เคยเบียดเบียนหรือคิดให้ร้ายใคร ท่านบอกหงส์เสมอว่า เราจะใช้กำลังเงินหรือกำลังคนบังคับปูเชิญให้คนอื่นก้ม-

หวั่นรับใช้เราเมื่อไหร่ก็ได้ แต่อำนาจและคำสรรเสริญที่ได้มาด้วยวิธีนั้นจะไม่จริง ยั่งยืน ความยุติธรรม การให้เกียรติ และความเห็นอกเห็นใจต่างหาก ที่จะทำให้พวกเขาอยู่กับเราและทำงานให้เราด้วยใจ” (Shayna, 2015, pp. 497-498)

และเนื้อหาจากตอนแรก ที่แสดงให้เห็นถึงวิถีคิดแบบแบบธรรมชาติ คือ ก้าวสู่ความมีอำนาจด้วยวิธีการพิจารณาธรรมชาติของคนก่อน และพิจารณาผลลัพธ์ในเชิงประจักษ์ ไม่ได้เน้นกระบวนการที่เลิศหรู ซึ่งผลก็คือเขามีการดำรงอยู่ที่สร้างสรรค์

ถนัดพยายามข่มความหูดหิดที่เหมือนจะพอกพูนขึ้นอีก ปกติแล้วเขาไม่ใช่คนขี้หูดหิดหรือกระฟัดกระเฟียดกับใครง่าย ๆ และวาทะอมตะของดั้งเสี่ยวผิงที่ว่า แมวไม่ว่าสีอะไรขอให้จับหนูได้ก็เป็นพอบเป็นวาทะประจำใจของเขา หลายคนตีความวาทะนี้ไปใน หลายทิศทางแต่สำหรับเขาคือหลักของความยืดหยุ่นในการดำรงชีวิตกับการทำงาน และทุกสถานการณ์ย่อมมีทางออกเสมอ (Lilly Si Khao, 2015, pp. 311-312)

การดำรงอยู่ของมนุษย์ที่มีศีลธรรมแบบนาย อีกทางหนึ่งก็คือการใช้ชีวิตที่เสี่ยงภัย นิทเช่ กล่าวว่าชีวิตที่เสี่ยงภัยคือชีวิตที่ไม่ไร้สาระ การก้าวสู่อำนาจแม้จะเป็นอำนาจความรุนแรงเชิงกายภาพ แต่ก็เป็อำนาจอย่างหนึ่งที่ทำให้แก๊งเจ็วสิงห์ก้าวสู่อำนาจได้เช่นกัน ดังเนื้อหานี้

“นี่ไซ้”ใหม่อำนาจที่เธอว่า อำนาจที่สามารถพรากชีวิตของคนคนหนึ่งไปจากครอบครัวของพวกเขา” เขาก็มือแน่นจนสิ้น “แรกที่ฉันสั่งไม่รู้สีอะไร มันเป็นเรื่องจำเป็น ถ้าไม่ทำเขา เขาก็จะทรยศฉัน ฉันบอกตัวเองว่าฉันไม่ผิด จนกระทั่งเห็นเขี้ยวสิงห์ที่เป็อน เลือดของเจ๊กได้ฉันถึงเพิ่งรู้สึก ถึงฉันจะไม่ได้ฆ่าเอง แต่เขาก็ตายเพราะฉัน ถ้าอำนาจน่ากลัวขนาดนี้...ฉันก็ไม่ต้องการใช้มันอีกแล้ว”

(Liz, 2015, p. 270)

ในเนื้อหาเหล่านี้ เป็นการกล่าวถึงอำนาจที่มีอยู่ในมือทรงกลด เขาสั่งฆ่าคนจริงๆ จังๆ ครั้งแรกเพียงเพราะต้องการรักษาผลประโยชน์ของแก๊งตนไว้

“เมื่อฉันหามันพบแล้วฉันต้องฆ่ามันซะใหม่... ต้องฆ่าลูกเมียและญาติๆ ของมันด้วยหรือเปล่า คนพวกนั้นจะได้ไม่ตามมาฆ่าฉันทีหลังเหมือนที่พ่อโดน... เลือดเปื้อนมือฉันขึ้นเรื่อย ๆ” (Liz, 2015, p. 320)

ในเรื่องกระทิง กล่าวถึงยังมีมนุษย์อีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีการดำรงอยู่โดยใช้อำนาจแบบตูดตึก คือ การไม่ยอมเผชิญหน้ากับปัญหาตรงๆ อาจมีการหลอกใช้คนอื่นเป็นเครื่องมือจัดว่าเป็นการขึ้นสู่อำนาจที่ไม่สร้างสรรค์ ผู้ที่ไม่ฉลาดยอมตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่ฉลาดกว่าเสมอ สังคมทุกยุคทุกสมัยจึงมีคนเสียเปรียบกันอยู่เสมอ กว่าจจะรู้ว่าอะไรเป็นอะไรก็สายไปเสียแล้ว

“ลื้อจะได้อะไรซึ่งถึงความรู้สึกของการถูกหักหลังไง อาเล้ง...” เสียฟังทอดเสียง ยิ้มเยินเยะเยือกยามจ้องมองไปยังน้องร่วมบิดาของเขา “เจ็ดกว่าปีมานี้ ลื้อคิดว่าอ้าวไม่รู้หรือว่าใครคือต้นเหตุที่ทำให้ขาของอ้าวต้องพิการ”

“เสียฟัง! เสียพูดแบบนี้หมายความว่าไง”

“ใครทำอะไรไว้ย่อมรู้ดีอยู่แก่ใจ แต่เล็กจนโต เราสองคนร่วมทุกข์ร่วมสุขมาด้วยกัน ปากกับม้าตายไปก็ไม่เคยทิ้งกัน อุดๆ อยากๆ แต่ก็ไม่เคยขาดแคลนความรักที่มีต่อกัน จนเริ่มก่อร่างสร้างตัวได้ เป็นเจ้าของห้างทองเล่งเฮงและขยายกิจการมากมาย ลื้อก็ยังเป็นน้องชายที่อ้าวรักมากที่สุด อ้าวถึงได้ไม่ทันระวังเลย ว่า ลื้อจะกล้ำหักหลังอ้าวได้ลง ถึงขนาดส่งคนมารุมทำร้ายอ้าวจนขาทั้งสองข้าง

พิการ เพียงเพราะอยากจะเป็นหัวหน้าแก๊งมั่งกรค่าแต่เพียงผู้เดียว! ลือมันไอ้คนเนรคุณ!”

จันทร์ชมพูเพิ่งรู้ตอนนี้เองว่าเหตุผลที่ปะปังตัดสินใจช่วยเธอแก้แค้นเสียเล็งก็เพราะมีความแค้นฝังใจเรื่องถูกหักหลัง (Phakbung, 2015, pp. 398-399)

การดำรงอยู่ของมนุษย์ดังที่กล่าวแล้วนั้น เป็นแค่บทบาทหนึ่งของมนุษย์ผู้มีกิเลส ไม่ว่าจะป็นมนุษย์ที่มีศีลธรรมแบบนายหรือแบบทาส ต่างก็ดิ้นรนถือเป็นผู้ที่ตกอยู่ใต้อำนาจของโลกทั้งสิ้น ผู้ที่เป็นกลางและรู้เห็นความเป็นไปต่างๆ ทั้งหลายในโลกและไม่ยึดติดสิ่งใดเลยนั้น ในมุมมองของนิทเซ่เขาเรียกว่าอภิมนุษย์ บุคคลผู้มีลักษณะตรงกับลักษณะที่นิทเซ่กล่าวอ้างนั้นมีเพียงคนเดียวคือ ชินแส่ว่ง ผู้ที่อยู่เบื้องหลังของนวนิยายมั่งกรเลือดมาเฟียทั้ง 5 ตอน ดังที่กล่าวจากเรื่องย่อแล้ว ชินแส่ว่งเป็นผู้มีคุณสมบัติของอภิมนุษย์ คือ มีความรู้เรื่องอนาคตหยั่งรู้ฟ้าดิน บอกถึงหนทางที่ควรดำเนินสำหรับดำเนินชีวิต อย่างไรก็ตาม ในเนื้อหาของนวนิยาย ไม่ได้กล่าวถึงที่มาของชินแส่ว่งว่าทำอะไรจึงกลายมาเป็นชินแส่ผู้หยั่งรู้ฟ้าดินได้ กล่าวเพียงแต่ว่า เป็นผู้อยู่ประจำศาลเทพเจ้ากวนอูแห่งเยวราชเท่านั้น

ประเด็นสุดท้ายของแนวคิดเรื่องมนุษย์ก็คือ เป้าหมายการดำรงอยู่ของมนุษย์ ซึ่งจะกล่าวถึงเป้าหมายในเชิงปัจเจก เป้าหมายในระดับสังคม และเป้าหมายระดับสูงสุดของการดำรงอยู่ของมนุษย์ก็คือการเป็นอภิมนุษย์นั่นเอง

เป้าหมายในระดับปัจเจกในที่นี้ผู้วิจัยอธิบายในส่วนของแก๊งมาเฟียคือรักษาผลประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวกับแก๊งตน รวมถึงกิจการทั้งหลายภายในแก๊ง เป้าหมายการดำรงอยู่ของมนุษย์ในระดับสังคมก็คือ การได้อยู่ในสังคมที่ไม่ได้มีผลประโยชน์แค่ส่วนตนในระยะเวลานี้ก็อีกต่อไป เป้าหมายในระดับนี้คือเป้า

หมายระยะยาวที่มองไม่เห็นฝั่ง มันคือการดำรงรักษาเผ่าพันธุ์มนุษย์ คุณค่าของมนุษย์ และเชิดชูความเป็นมนุษย์ต่อไป สิ่งนั้นทำให้มนุษย์ที่อยู่โลกเดียวกันมีความแตกต่างในเรื่องของการนับถือศาสนา การใช้ภาษา รวมถึงการสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ดังเช่นที่เห็นเด่นชัดในนวนิยายนี้คือ การจัดตั้งสมาคมคนไทยเชื้อสายจีนแห่งประเทศไทย เหตุผลเพราะมาเฟียทั้งหลายมีบรรพบุรุษเป็นคนจีน จึงต้องมีการรวมตัวกันเป็นครั้งคราวเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การอ่านเขียนภาษาจีน และการจัดกิจกรรมตรุษจีน เป็นต้น ทรงกลดได้รับการเสนอชื่อจากแก๊งมาเฟียหลายแก๊ง ไม่ว่าจะเป็นแก๊งเหยี่ยวแดง แก๊งพยัคฆ์ แก๊งหงส์ดำด้วยเช่นกัน และปณิธานอันเป็นเป้าหมายที่สำคัญนั้น ทรงกลดก็ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า

“ในเมื่อทุกคนมอบความไว้วางใจให้ผมเช่นนี้ ผมก็ต้องน้อมรับไว้ ผมจะทำหน้าที่นายกสมาคมคนไทยเชื้อสายจีนให้ดีที่สุดเพื่อไม่ให้ทุกคนผิดหวัง แต่ถ้าท่านใดอยากจะชี้แนะผมในเรื่องไหนผมก็พร้อมรับคำแนะนำอย่างเต็มใจ นับจากนี้ไปผมอยากให้พวกเรามาเฟียสิบสองแก๊งแห่งเยาวราช ร่วมมือร่วมใจเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนให้เยาวราชเป็นถนนสายไชนทาวน์ที่สร้างสรรค์แต่สิ่งดี ๆ จนโด่งดังและเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก เพื่อให้ลูกหลานคนไทยเชื้อสายจีนได้ภาคภูมิใจในรากเหง้าของเรา” (Liz, 2015, p. 398)

สิ่งที่ทรงกลดกล่าวนั้น เป็นเป้าหมายการดำรงอยู่ของเขาเองต่อสังคมที่เขารับผิดชอบอยู่ ดังนั้น เขาจึงรับตำแหน่งนี้และตั้งใจจะบริหารงานให้ดีที่สุดตามเจตนารมณ์ของคนไทยเชื้อสายจีน

เป้าหมายสูงสุดของการดำรงอยู่ของมนุษย์ก็คือการได้เป็นอภิมนุษย์ การละวางเสียซึ่งทางโลก และการมีชีวิตอยู่เพื่อคนอื่นนั้นเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่สุดตาม

ความหมายของนิทเซ่ เฉกเช่นชินแส้วงที่มีได้เลือกปฏิบัติกับใครผู้ใดผู้หนึ่งเป็นพิเศษ เพียงแต่อยู่แบบผู้มีจิตใจเช่นบาน สงเคราะห์คนที่พอจะช่วยเหลือได้ไม่ให้เกิดไปสู่ทางที่ชั่ว ดังนั้น ผู้ที่เป็นอภิมนุษย์จึงเป็นผู้มีประโยชน์ส่วนสำคัญที่สุดต่อปัจเจกชน และในระดับสังคมด้วย ในกรณีของชินแส้วงก็คือการให้คำปรึกษาส่วนตัวกับใครคนใดคนหนึ่ง หรือประกอบพิธีทางศาสนาในหมู่ชุมชนชาวจีน เป็นต้น

สรุป

ธรรมชาติของมนุษย์ในทัศนะของนิทเซ่นั้น คือธรรมชาติทุกหน่วยล้วนต้องการเอาชนะกัน ไม่เว้นแม้แต่ในตัวมนุษย์เอง นวนิยายได้แสดงให้เห็นตามที่นิทเซ่ได้กล่าวอ้างแล้วว่า มนุษย์ไม่ว่าจะดีเลวขนาดไหนก็ตามล้วนมีความต้องการที่จะขึ้นสู่อำนาจด้วยกันทั้งสิ้น ไม่ว่าจะขึ้นสู่อำนาจเชิงกายภาพ หรือ อำนาจในเชิงอ่อนแบบเชิงสร้างสรรค์ก็ตาม

การดำรงอยู่ของมนุษย์ในแต่ละตอนนั้น มีการดำรงอยู่ดังนี้คือ ตอนเสือ ตอนแรด และตอนหงส์ มีการดำรงอยู่ด้วยการยึดถือคุณธรรมคือ ความซื่อสัตย์ ความเมตตา และยึดถือตามธรรมชาติดั้งเดิมของตน ทำให้ 3 ตอนนี้มีภารกิจสู่อำนาจเชิงสร้างสรรค์ตามที่นิทเซ่กล่าวอ้าง ส่วนตอนสิงห์ และ ตอนกระต๊อง มาเพียง 2 ตอนดังกล่าวมีวิธีการขึ้นสู่อำนาจด้วยวิธีการที่รุนแรงกว่า 3 เล่มที่กล่าวไปแล้ว เพราะอาศัยการก้าวสู่อำนาจเชิงกายภาพอย่างชัดเจน

เป้าหมายในการดำรงอยู่ระดับปัจเจกของมาเฟียทุกแก๊งในเรื่องเลือดมังกร มีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปสุดแต่ว่าวิธีการและหนทางใดจะเหมาะสมกับจริตและคนในปกครองของตน แม้ว่าทุกแก๊งมีวิธีการในรูปแบบที่ไม่เหมือนกัน ทั้ง อำนาจกายภาพ หรืออำนาจสร้างสรรค์ที่สามารถใช้ในมน้าวและทำให้ผู้อื่นศิโรราบ

ได้ก็ตาม แต่สุดท้ายก็ขึ้นสู่อำนาจได้เหมือนกัน และมีคุณสมบัติแบบนายได้เหมือนกันทุกแง่ เพราะว่ามีการใช้ชีวิตที่ สุดโต่ง เสี่ยงภัยเหมือนคนที่เดินบนเส้นลวดที่ขึงข้ามเหว พร้อมก้าวไปข้างเสมอ

เป้าหมายในการดำรงชีวิตในระดั่งสังคม มาเฟียทุกแก๊งในเยาวราชจะอยู่ด้วยกันได้ก็เพราะมีเชื้อสายจีนเหมือนกัน นั่นเป็นสาเหตุที่แม้จะมีมาเฟียหลายแก๊ง และมีการทะเลาะแย่งชิงอำนาจล้ำเส้นกันไปบ้าง แต่ทุกแก๊งก็ต้องให้ความสำคัญกับเลือดคนจีนเสมอ สมชื่อว่าเป็นมาเฟียเลือดมังกร เพราะยังมีการจัดตั้งสมาคมคนไทยเชื้อสายจีน ซึ่งทุกแก๊งจำเป็นจะต้องยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติข้อนี้ตลอดไป แสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่ได้ลืมรากเหง้าตัวเอง พวกเขาจึงบรรลุเป้าหมายในการดำรงชีวิตข้อนี้ที่ต้องการสืบเชื้อสายและอัตลักษณ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันต่อไป ส่วนอภิมนุษย์เฉกเช่นชินแสจางนั้นก็เป็นส่วนที่เหมือนอยู่เบื้องหลังกลุ่มมาเฟียทั้งหลาย เป็นเหมือนที่พึ่งและศูนย์รวมจิตใจ ดังนั้น มนุษย์ทั้งสามจำพวกไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ที่มีศีลธรรมแบบนาย ศีลธรรมแบบทาส และอภิมนุษย์ ล้วนเป็นผู้ดำรงเผ่าพันธุ์มนุษย์ในฐานะของการรักษาสมดุลในโลกนั่นเอง

References

Books:

- Acampora, C, D. and Pearson, K, A. (2011). *Nietzsche's Beyond Good and Evil*. New York, US: Continuum International Publishing Group.
- Boonjua, K. (1979). *Pratyā Latthi 'Atthiphāwaniyom [Existentialism]*. Bangkok, Thailand: Thai Watana Panich Publishing.
- . (2012). *Nitchā Phū Bukbāek Nāokhit Lang Nawayuk Dūai Withī 'Aphimanut Læ SungSuntharī [Nietzsche: Founder of the Postmodernism with Overman and Arts]*. Bangkok, Thailand: Text.
- Brosman, C, S. (2000). *Literary Topics*. Farmington Hills, US: Gale Group.
- Burnham, D. and Jesinghausen, M. (2010). *Nietzsche's Thus Spoke Zarathustra*. Edinburgh, UK: Edinburgh University Press Ltd.
- Butin, S. (1989). *Manutsaya Niyom [Humanism]*. Bangkok, Thailand: Odeon store.
- Chokvasin, T. (2006). *Introducing Nietzsche*. Bangkok, Thailand: Foundation for Children.
- Dokbua, F. (2001). *Sātsanā Prīaphthīap [Comparative Religion]*. Bangkok, Thailand: Silapabanakarn.
- Lilly Si Khao. (2015). *Nawaniyāi Chut Mafia Luerd Mangkorn: Rad [Series of Novels Mafia Dragon Blood: Rhinoceros]*. Bangkok, Thailand: Sugar Beat.
- Liz. (2015). *Nawaniyāi Chut Mafia Luerd Mangkorn: Sing [Series of Novels Mafia Dragon Blood: Lion]*. Bangkok, Thailand: Sugar Beat.
- Macmurry, J. (1932). *Freedom in the Modern Word*. Great Britain, UK: Faber and

Faber Limited.

- Melchaert, N. (2002). *The Great Conversation: A Historical Introduction to Philosophy*. New York US: Mc Graw Hill.
- Nietzsche, F. (1968). *The Will to Power*. (W. Kaufmann, & R. J. Hollingdale, Trans.). New York, US: A Vintage Giant.
- . (1989). *On the Genealogy of Morals and Ecce Homo*. (W. Kaufmann, & R. J. Hollingdale, Trans.) New York, US: Vintage book edition.
- . (2003). *Thus Spake Zarathustra: A Book for All and None*. (T. Wayne, Trans.). New York, US: Algora Publishing.
- . (2007). *Phračhao Tāi Lāo: Dangnan Phūt Sārāthutsatrā [God is dead: Thus Spoke Zarathustra]*. (Sul Salyacheewin Trans.). Bangkok, Thailand: Kositt.
- Pawatna, K. (1987). *Pratyā Khōng Kānmī yū Prawattisāt Yōi : Latthi 'ēksit-thēnchānlit [Philosophy of Existence in Minor Histories: Existentialism]*. Bangkok, Thailand: Smith.
- Phakbung. (2015). *Nawaniyāi Chut Mafia Luerd Mangkorn: Krating [Series of Novels Mafia Dragon Blood: Bull]*. Bangkok, Thailand: Sugar Beat.
- Phramaha Mongkolkant Dhidadhammo. (2014). *Sāithān Hāng Pratyā [The Stream of Philosophy]*. Bangkok, Thailand: Wara Publishing.
- Pippin, R. (2012). *Introductions to Nietzsche*. New York: Cambridge University Press.
- Pornavalai, S. (1993). *Pratyā 'Aphimanut [Overman Philosophy]*. Bangkok, Thailand: Kobfai.
- Raphad. (2015). *Nawaniyāi Chut Mafia Luerd Mangkorn: Suer [Series of Novels*

Mafia Dragon Blood: Tiger. Bangkok, Thailand: Sugar Beat.

Ratanakul, P. (2006). *Pratyā Chīwit Chōng - Pōn Sāt [Philosophy of life: Jean-Paul Sartre]*. Bangkok, Thailand: Samanchonbooks.

Sartre, J.-P. (1957). *Existentialism and Human Emotions*. New York, US: Book Sales, Inc.

Satha-anand, S. (2014). *‘Ārom Kap Chīwit Thī Dī Nai Pratyā Khongĕhū [Good and Emotional Life in Confucius Philosophy]*. Bangkok, Thailand: Faculty of Arts, University of Chulalongkorn.

Shayna. (2015). *Nawaniyāi Chut Mafia Luerd Mangkorn: Hong [Series of Novels Mafia Dragon Blood: Swan]*. Bangkok, Thailand: Sugar Beat.

Smart, B. (2012). *Michĕn Fūkō [Michel Foucault]*. (Jamaree Chiangthong Trans.). Bangkok, Thailand: The Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre.

Sriha-ampai, P. (2000). *Phūnthān Kānsuksā Thāng Sātsanā Læ Chariyatham [Religious and Ethical Foundations of Education]*. Bangkok, Thailand: University of Chulalongkorn.

Woodward, A. (2011). *Interpreting Nietzsche Reception and Influence*. New York: Continuum International Publishing Group.

Zhengyu, S. (2005). *Fifteen chapters of Philosophical Ideology*. China: Peking University Press.

Theses:

Khumkaew, S. (2011). *Nĕokhit Rūang Manut Khōng ‘Anbĕ Kāmū [Albert Camus’ Concept of Man]*. (Master Thesis). Chiang Mai, Thailand: Graduate School, Chiangmai University.

- Klanbut, N. (2009). *Kānsuksā Wikhrō Nēokhit Rūang Manut Nai Nawaniyāi Khōng Dōṭṭayō Yīafōsakā Thī Samphan Kap Nēokhit Rūang Čharit Nai Phutpratyā [Critical Study of Dostoevsky's Novels: Concept of Man in Relation to Carita in Buddhist Philosophy]*. (Master Thesis). Chiang Mai, Thailand: Graduate School, Chiangmai University.
- Kuttawat, W. (1980). *khwāmsamphan rawāng thatsana rūang nitwat kap kān wičhān čhariyasāt khōng Nitachē [The Relationship between Nietzsche's Concept of Eternal Recurrence and His Ethical Criticism]*. (Master Thesis). Bangkok, Thailand: Graduate School, University of Chulalongkorn.
- Panditchon, D. (1997). *Nēokhit Rūang Manut Nai Thatsana Khōng Phutthathāt Phikkhu [Buddhadasa Bhikkhu's Concept of Man]*. (Master Thesis). Chiang Mai, Thailand: Graduate School, Chiangmai University.
- Sriboonruang, Y. (2004). *Nēokhit Thāng Chariyasāt 'Attaniyom Khōng Nitachē [Nietzsche's ethical concept of egoism]* (Master Thesis). Bangkok, Thailand: Graduate School, Mahidol University.
- Srihong, S. (2002). *Nēokhit Rūang Manut Nai Phāpphayon Khōng 'Ākhira Khurōsāwā [Concept of Man in Akira Kurosawa's Films]*. (Master Thesis). Chiang Mai, Thailand: Graduate School, Chiangmai University.
- Yussayotha, A. (1978). *Kān Wikhrō Nēokhit Khōng Nithachē Rūang Čhētčhamnong Sū 'Amnāt [An Analysis of Nietzsche's Conception of "The Will to Power"]*. (Master Thesis). Bangkok, Thailand: Graduate School, University of Chulalongkorn.

Website:

- Saisorn, S. (2014, December). *Pratyā 'Atthiphāwaniyom Khōng Nithachē [Nietzsche's Existentialism]*. Retrieved from <http://www.slideshare.net/Padvee/friedrich-nietzsche-42557144>.